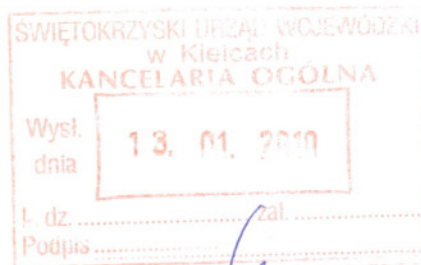

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Kielce, 2010-01-13

Znak: PNK.I – 0911/7 / 2010

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym /Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591, z 2002r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 214, poz. 1806, z 2003r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004r. Nr 102, poz.1055, Nr 116, poz.1203, Nr 214, poz.1806, z 2005r. Nr 172, poz.1441, Nr 175 poz. 1457, z 2006r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007r. Nr 48 poz.327, Nr 138 poz. 974, Nr 173 poz. 1218 oraz z 2008 r. Nr 180, poz. 1111/

stwierdza się nieważność

uchwały Nr XXXVII/70/2009 Rady Miejskiej w Daleszycach z dnia 7 grudnia 2009 r. w sprawie zatwierdzenia taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie Miasta i Gminy Daleszyce.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 7 grudnia 2009 r. Rada Miejska podjęła uchwałę w sprawie zatwierdzenia taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, iż została ona podjęta z istotnym naruszeniem prawa.

Zasady ustalania taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków określa ustawa z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzanie ścieków (Dz.U. z 2006r. Nr 123, poz. 858 ze zm.)

Stosownie do art. 20 ust. 1 powołanej ustawy przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne określa taryfę na 1 rok. Konsekwencją tego zapisu są postanowienia art. 24 ust. 1 i 10 ustawy, w myśl których taryfy podlegają zatwierdzeniu w drodze uchwały przez radę gminy i obowiązują 1 rok.

Wyjątki od zasady jednorocznego obowiązywania taryf zostały przewidziane przez ustawodawcę w art. 24 ust. 5a, 5b i 9a oraz art. 24a.

Stosownie do powołanych przepisów ustawy:

„W razie stwierdzenia przez organ nadzoru nieważności uchwały o zatwierdzeniu taryf albo niestwierdzenia nieważności uchwały o odmowie zatwierdzenia taryf, czas obowiązywania dotychczasowych taryf przedłuża się o 90 dni od dnia doręczenia przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu rozstrzygnięcia nadzorczego.

W razie stwierdzenia przez organ nadzoru nieważności uchwały o odmowie zatwierdzenia taryf, taryfy zweryfikowane przez wójta wchodzą w życie po upływie 14 dni od dnia doręczenia przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na uzasadniony wniosek przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego rada gminy, w drodze uchwały, przedłuża czas obowiązywania taryf, lecz nie dłużej niż 1 rok.”

Zgodnie z wyżej cytowanymi przepisami ustawodawca wprowadził zasadę, iż zatwierdzone przez radę gminy taryfy obowiązują 1 rok. Wyjątkiem od tej zasady są sytuacje, kiedy dopuszczalne jest przedłużenie okresu ich obowiązywania.

Ustawa nie przewidziała natomiast możliwości skracania okresu obowiązywania taryf.

Przedmiotową uchwałą Rada Miejska zatwierdziła nowe taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków, które mają obowiązywać od dnia 1 stycznia 2010r. do dnia 31 grudnia 2010r. W dniu podjęcia tej uchwały

obowiązywały taryfy zatwierdzone przez Radę Miejską uchwałą Nr XXXII/37/2009 na okres od dnia 1 lipca 2009r. do dnia 30 czerwca 2010r.

Zatwierdzając nowe taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków Rada Miejska bezpodstawnie skróciła o 6 miesięcy okres obowiązywania dotychczasowych taryf. W świetle bowiem przedstawionych uregulowań prawnych za niezgodne z prawem należy uznać wprowadzenie nowych taryf przed upływem roku na jaki ustalono poprzednie taryfy.

Niezależnie od powyższego zastrzeżenia budzi zatwierdzona przez Radę Miejską opłata określona w § 4 uchwały. Zgodnie z treścią wymienionego przepisu uchwały zatwierdzona przez Radę Miejską opłata jest „opłatą za przyłączenie do urządzeń wodociągowych lub kanalizacyjnych będących w posiadaniu Zakładu przyłącza wybudowanego przez odbiorcę usług”.

Uchwała w tej części jest sprzeczna z treścią uzasadnienia dołączonego do uchwały. Zgodnie z wyjaśnieniami zawartymi w tym uzasadnieniu zatwierdzona przez Radę Miejską opłata jest w istocie „opłatą za wydanie warunków technicznych przyłączenia się do sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej”.

Zasadność tego stanowiska znajduje również potwierdzenie w tej części uzasadnienia, w której szczegółowo wyjaśniono jakie koszty zostały uwzględnione przy ustalaniu stawki tej opłaty.

W świetle przedstawionych ustaleń należy stwierdzić, iż zatwierdzona przez Radę Miejską opłata nie znajduje żadnego uzasadnienia prawnego. Opłata bowiem za wydanie warunków technicznych przyłączenia się do sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej nie mieści się w katalogu opłat, które mogą zawierać taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków. Katalog tych opłat został określony w § 5 rozporządzenia Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006r. w sprawie określenia taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz.U. Nr 127, poz. 886 ze zm.)

Zgodnie z § 5 pkt 7 powołanego rozporządzenia taryfy mogą przewidywać stawkę opłaty za przyłączenie do urządzeń wodociągowo- kanalizacyjnych, będących w posiadaniu przedsiębiorstwa. Jednakże stawka tej opłaty wynika wyłącznie

z kosztów przeprowadzenia prób technicznych przyłącza wybudowanego przez odbiorcę usług, czyli np. kosztów wynagrodzenia osób przeprowadzających te próby, kosztów dojazdu, czy też kosztów wody zużytej do prób.

W świetle zatem przedstawionych uregulowań prawnych koszty wymienione w uzasadnieniu do uchwały nie mogły stanowić podstawy ustalenia stawki opłaty określonej w § 4 uchwały.

Zastrzeżenia budzi ponadto stawka opłaty abonamentowej zatwierdzonej przez Radę Miejską w § 1 pkt 2 i 3 uchwały.

Definicję opłaty abonamentowej zawiera § 2 pkt 11 rozporządzenia. Natomiast przepisy § 13 ust. 3-6 określają koszty stanowiące podstawę kalkulowania stawki tej opłaty.

Analiza wymienionych regulacji prawnych prowadzi do wniosku, iż stawka opłaty abonamentowej nie może być ustalona w jednakowej wysokości dla odbiorców usług, których nieruchomości wyposażone są w wodomierze i dla odbiorców usług rozliczanych na podstawie przepisów dotyczących przeciętnych norm zużycia wody.

W tym stanie rzeczy stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Bożentyna Pałka-Koruba